

Αθήνα, 11 Νοεμβρίου 2022

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κ.κ. Υπουργούς
Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων
Πολιτισμού και Αθλητισμού

Θέμα: Κινδυνεύουν με λουκέτο οι κινηματογράφοι του κέντρου της Αθήνας, λόγω της “αξιοποίησης” των ακινήτων του ΕΦΚΑ

Μετά την καταστροφή από πυρκαγιά του κτηρίου που στεγάζονταν οι κινηματογράφοι ΑΤΤΙΚΟΝ και ΑΠΟΛΛΩΝ, μετά το κλείσιμο του ΕΜΠΑΣΣΥ στο Κολωνάκι και του ΤΙΤΑΝΙΑ στην Θεμιστοκλέους κ.λπ. το κέντρο της Αθήνας κινδυνεύει να χάσει και άλλους εν ενεργεία κινηματογράφους, το ΙΝΤΕΑΛ στην Πανεπιστημίου, το ΑΣΤΟΡ στην Σταδίου το ΑΕΛΛΩ στην Πατησίων, επειδή στεγάζονται σε ακίνητα που ανήκουν στον ΕΦΚΑ και σχεδιάζεται να αξιοποιηθούν με διαφορετικό τρόπο στο άμεσο μέλλον.

Φαίνεται πως παρά το φιάσκο του «Μεγάλου Περιπάτου» και την «ανάπλαση» της κάτω πλευράς της πλατείας Συντάγματος από τον Δήμαρχο Αθηναίων κ. Μπακογιάννη, όλες αυτές οι πολυδιαφημισμένες αστικές δήθεν «αναπλάσεις», ειδικότερα του κέντρου της Αθήνας, μπαίνουν στα άμεσα σχέδια και του ΕΦΚΑ, μέσω της αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας του.

Όμως η αξιοποίηση από τον ΕΦΚΑ των συγκεκριμένων ακινήτων στα οποία στεγάζονται και οι εν λόγω κινηματογράφοι, (έχουν ήδη προκηρυχθεί οι σχετικοί διαγωνισμοί μακροχρόνιας παραχώρησης και εκμετάλλευσης), δρομολογεί την μετατροπή και αλλαγή χρήσης ολόκληρων οικοδομικών τετράγωνων και κτηρίων «φιλέτων» του κέντρου της Αθήνας, σε ξενοδοχεία ή σε κτήρια γραφείων.

Από δημοσιεύματα μαθαίνουμε πως σε συνάντηση που πραγματοποιήθηκε μεταξύ του αιθουσάρχη του Άστορ και διανομέα κ. Κονταράκη και του ΕΦΚΑ, ο κος Κονταράκης ενημερώθηκε πως η πρόθεση του φορέα είναι να δώσουν όλο το ακίνητο για γραφεία ή ξενοδοχείο, χωρίς όμως καμία πρόβλεψη για την διατήρηση του ιστορικού κινηματογράφου. Στην παρατήρησή του ότι το κτίριο είναι διατηρητέο-έργο τέχνης, όπως και ο κινηματογράφος, απάντησαν ότι η διατήρηση του κινηματογράφου μπορεί να γίνει μόνο αν το επιθυμεί ο νέος εκμισθωτής και χωρίς καμία δέσμευση. Όσον αφορά στο Ιντεάλ δήλωσαν πως πολύ πιθανόν θα γκρεμιστεί, καθώς αυτό δεν ανήκει στα διατηρητέα. Τα ίδια ακριβώς προβλέπει ο ΕΦΚΑ και για το μέλλον του ΑΕΛΛΩ

Εδώ και χρόνια όμως στον δημόσιο διάλογο για τις πολεοδομικές πολιτικές, τονίζεται με κάθε τρόπο, πως η εκχώρηση κάθε εναπομείναντα δημόσιου χώρου, κάθε τοπόσημου ιδιαίτερης συμβολικής και ιστορικής σημασίας, σε οικονομικά συμφέροντα που προωθούν την ανεξέλεγκτη «τουριστικοποίηση» των πάντων, διαρρηγνύει τον ζωντανό ιστό του αστικού

τοπίου και αφαιρεί από τους κατοίκους του τη δυνατότητα μιας διαλεκτικής σχέσης με την πολιτιστική τους κληρονομιά.

Η εκμετάλλευση στο βωμό μιας υποτιθέμενης τουριστικής ανάπτυξης, χωρίς όρια και χωρίς σεβασμό στη συλλογική μνήμη και τις ιστορικές αφηγήσεις που διηγούνται τα ίδια τα κτήρια που συνθέτουν αυτή την πόλη, μπορεί να οδηγήσει στα αντίθετα αποτελέσματα. Οι επισκέπτες/τουρίστες πλέον αναζητούν στα ταξίδια τους «πραγματικές τοποθεσίες» που συνδυάζουν την αυθεντικότητα με την ζωντανή μνήμη των τόπων. Η υπέρμετρη εξάντληση του τουριστικού προϊόντος μόνο σε παροχές εστίασης και καταλυμάτων, μάλλον βλάπτει ανεπανόρθωτα την ζήτηση. Η αναζήτηση δε της μέγιστης κερδοφορίας καταστρέφει μακροπρόθεσμα τις βάσεις αυτής της ίδιας της κερδοφορίας.

ΕΠΕΙΔΗ αυτό το μοντέλο παραγωγής τουριστικών υπηρεσιών δεν είναι πλέον πλήρως συμβατό με τις μεταβαλλόμενες ανάγκες που εκφράζει η διεθνής αγορά του τουρισμού

ΕΠΕΙΔΗ η οικονομική και η πανδημική κρίση των τελευταίων ετών, είχε ως αποτέλεσμα να χτυπηθούν ανελέητα οι κινηματογραφικές αίθουσες και να οδηγηθούν σε μαρασμό και σε κλείσιμο,

ΕΠΕΙΔΗ οι διατάξεις του άρθρου 24 του Συντάγματος μεριμνούν για την ιδιαίτερη κρατική **προστασία του πολιτιστικού περιβάλλοντος και των μνημείων της αρχιτεκτονικής μας κληρονομιάς**, όπως είναι τα διατηρητέα κτήρια. Διατηρητέα χαρακτηρίζονται μεμονωμένα κτήρια – τμήματα κτηρίων – μέτωπο κτηρίων –συγκρότημα κτηρίων & στοιχεία του περιβάλλοντος χώρου αυτών, οικιστικά σύνολα, λόγω των ιδιαίτερων μορφολογικών και αρχιτεκτονικών στοιχείων τους ή και για την ιστορική τους αξία. Η δε αποκατάσταση και ανάδειξη των διατηρητέων κτηρίων συμβάλλει στην αναβάθμιση του πολιτιστικού περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής κατοίκων και επισκεπτών,

ΕΠΕΙΔΗ τέτοιες φαραωνικές «αξιοποιήσεις » εμβληματικών κτηρίων, προς όφελος του μαζικού τουρισμού, ευνοούν μόνο την άμεση κερδοσκοπία και έρχονται σε πλήρη αντίθεση με την διαμόρφωση ενός ορθολογικού χωρικού προτύπου για την *τουριστική* ανάπτυξη με ποιοτικό πρόσημο της Αθήνας

ΕΠΕΙΔΗ ερημοποιείται το κέντρο από τα ιστορικά σινεμά του, ενώ ακόμα δεν έχει βρεθεί μια τελική λύση για το φλέγον ζήτημα των δύο παραδοσιακών αιθουσών ΑΤΤΙΚΟΝ και ΑΠΟΛΛΩΝ που το 2012 κήκε το κτήριο που στεγάζονταν και παραμένουν μια εικόνα ντροπής στη Σταδίου,

ΕΠΕΙΔΗ στο άρθρο 16 παρ. 1 του ισχύοντος Συντάγματος ορίζεται ότι «Η τέχνη και η επιστήμη ... είναι ελεύθερες, η ανάπτυξη και η προαγωγή τους αποτελεί υποχρέωση του Κράτους». Επομένως, το Σύνταγμα επιβάλλει ευθέως στην κρατική εξουσία την υποχρέωση να ενισχύει την κινηματογραφική τέχνη. Περαιτέρω, και ανεξάρτητα από την ιδιότητα των κινηματογραφικών ταινιών ως έργων τέχνης, η νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας έχει τονίσει επανειλημμένως ότι οι κινηματογράφοι σε πολλές περιπτώσεις είναι άρρηκτα συνυφασμένοι με την πολιτιστική και γενικότερα κοινωνική ταυτότητα της χώρας ή μιας

συγκεκριμένης περιοχής (βλ. λ.χ. ΣτΕ 4663/1996, 2258/2002, 170/2003, 4562/2011, 1333/2013).

ΕΠΕΙΔΗ και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει με ψηφίσματά του τονίσει ότι οι παραδοσιακές αίθουσες πρέπει να προστατεύονται καθώς :

- η πολιτιστική πολυμορφία και η ανανέωση του ευρωπαϊκού κινηματογράφου εξαρτώνται από τη διατήρηση του μοναδικού δικτύου κινηματογράφων που διαθέτει η Ευρώπη το οποίο πρέπει να διατηρηθεί και να μην είναι η μετάβαση στη ψηφιακή τεχνολογία πλεονέκτημα μόνο των συγκροτημάτων αιθουσών και οι ταινίες με μεγάλη εμπορική αξία αυτές που θα επωφελούνται από την ψηφιακή επανάσταση στον κινηματογράφο.
- Οι κινηματογραφικές αίθουσες διαδραματίζουν σημαντικό κοινωνικό και πολιτικό ρόλο στις τοπικές κοινωνίες επειδή συχνά είναι ο μόνος χώρος μέσα από τον οποίο η κοινότητα έχει πρόσβαση στον πολιτισμό.

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί

1)Τι μέτρα θα λάβουν έτσι ώστε να βρεθεί η απαραίτητη λύση για να χαρακτηριστούν διατηρητέοι, ως προς την χρήση τους, οι κινηματογράφοι του κέντρου της Αθήνας;

2)Ειδικότερα, για τους κινηματογράφους Άστορ και Ιντεάλ, αφενός ως διατηρητέα κτήρια επώνυμης αρχιτεκτονικής, αφετέρου ως τοπόσημα ιδιαίτερης ιστορικής και συμβολικής αξίας (εγκαινιάσθηκαν ως κινηματογράφοι στις πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα, το 1919 το Ιντεάλ και το 1947 το Άστορ) πρόκειται να υπάρξει η απαραίτητη εκείνη μέριμνα, που θα διαφυλάξει την παρούσα χρήση τους, ως κινηματογραφικές αίθουσες;

3)Θα υπάρξει η απαραίτητη θεσμική βούληση για την προστασία και των υπόλοιπων αιθουσών των χειμερινών κινηματογράφων που βρίσκονται σε κίνδυνο;

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Αναγνωστοπούλου Αθανασία (Σία)

Αυγέρη Θεοδώρα (Δώρα)

Αυλωνίτης Αλέξανδρος-Χρήστος

Βαγενά-Κηλαηδόνη Άννα

Βαρδάκης Σωκράτης

Βαρεμένος Γεώργιος

Βέττα Καλλιόπη

Γιαννούλης Χρήστος

Γκιόλας Ιωάννης

Δρίτσας Θεόδωρος

Ζουράρις Κωνσταντίνος

Ηγουμενίδης Νικόλαος

Κασιμάτη Νίνα
Καφαντάρη Χαρούλα (Χαρά)
Κουρουμπλής Παναγιώτης
Λάππας Σπυρίδωνας
Μάλαμα Κυριακή
Μάρκου Κωνσταντίνος
Μουζάλας Ιωάννης
Μπαλάφας Ιωάννης
Μπάρκας Κωνσταντίνος
Μωραΐτης Αθανάσιος (Θάνος)
Νοτοπούλου Αικατερίνη (Κατερίνα)
Ξανθόπουλος Θεόφιλος
Ξενογιαννακοπούλου Μαρία-Ελίζα (Μαριλίζα)
Παπαδόπουλος Αθανάσιος (Σάκης)
Παπανάτσιου Αικατερίνη
Πέρκα Θεοπίστη (Πέτη)
Πούλου Παναγιού (Γιώτα)
Σαρακιώτης Ιωάννης
Σκουρλέτης Παναγιώτης (Πάνος)
Σκουρολιάκος Παναγιώτης (Πάνος)
Σκούφα Ελισσάβετ (Μπέττυ)
Τσίπρας Γεώργιος
Φάμελλος Σωκράτης
Φίλης Νικόλαος
Χαρίτου Δημήτριος
Χατζηγιαννάκης Μιλτιάδης
Χρηστίδου Ραλλία
Ψυχογιός Γεώργιος